

Patriarhul Daniel, la proclamarea locală a Sfinților Iraclie și Alexandru din Basarabia: Au fost făclii ale credinței

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a transmis un mesaj la proclamarea locală a Sfinților Iraclie și Alexandru din Basarabia, care a avut loc duminică la Biserica „Sf. Apostoli Petru și Pavel” din Chișinău, Republica Moldova.

Preafericirea Sa a evidențiat jertfa și mărturisirea de credință a celor doi sfinți în vremea prigoanei comuniste.

„Sfântul Cuvios Mărturisitor Iraclie din Basarabia și Sfântul Preot Mucenic Alexandru din Basarabia au mărturisit cu mult curaj numele lui Hristos în vremuri de încercare și de prigoană. Acești doi slujitori ai sfintelor altare, deși au avut chemări deosebite în viața Bisericii – unul către viața monahală, celălalt către viața de familie – au împlinit cu aceeași râvnă și smerenie porunca Domnului Iisus Hristos de a fi gata să își dea viața pentru oile pe care le păstoreau (cf. Ioan 10, 11)”.

Mesajul a fost prezentat de Arhiepiscopul Casian al Dunării de Jos, delegatul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel la acest eveniment solemn.

Mesajul integral:

Sfântul Cuvios Mărturisitor Iraclie din Basarabia și Sfântul Preot Mucenic Alexandru din Basarabia – făclii ale credinței în vremuri de prigoană comunistă

Înaltpreasfințiile și Preasfințiile Voastre,
Preacuvioși și preacucernici părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,

În secolul al XX-lea, pământul binecuvântat al Basarabiei a trecut prin încercări deosebit de grele impuse de Uniunea Sovietică asupra clerului și a credincioșilor din aceste locuri. Prigoana comunistă antireligioasă a brăzdat pământul dintre Prut și Nistru cu sângele mucenicilor și mărturisitorilor dreptei credințe. Mulți au fost cei care și-au dat viața pentru credința în Iisus Hristos și care au fost încununați de El cu sfinte cununi de martiri.

Astăzi, ne îndreptăm gândurile noastre către două chipuri luminoase care au strălucit în pământul Basarabiei, doi slujitori aleși ai sfintelor altare care au împlinit cu desăvârșire chemarea Domnului Iisus Hristos de a fi lumină lumii și sare pământului (cf. Matei 5, 13-14). Sfântul Cuvios Mărturisitor Iraclie din Basarabia și Sfântul Preot Mucenic Alexandru din Basarabia au mărturisit cu mult curaj numele lui Hristos în vremuri de încercare și de prigoană. Acești doi slujitori ai sfintelor altare, deși au avut chemări deosebite în viața Bisericii – unul către viața monahală, celălalt către viața de familie – au împlinit cu aceeași râvnă și smerenie porunca Domnului Iisus Hristos de a fi gata să își dea viața pentru oile pe care le păstoreau (cf. Ioan 10, 11).

Privind către acești doi sfinți basarabeni, observăm cum Dumnezeu a lucrat prin ei într-un timp în care întinericul ateismului militant încerca să stingă lumina Evangheliei din inimile credincioșilor. Ei au fost precum candelile aprinse în mijlocul furtunii, care au luminat calea mântuirii pentru credincioșii ce i-au urmat. Sfinții Iraclie și Alexandru s-au călit și au curățit viața lor în cuptorul suferințelor. Ei au biruit încercările punându-și încrederea în purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Amândoi au dovedit că iubirea față de Hristos este mai puternică decât toate amenințările lumii acesteia și că este mai tare decât moartea (cf. Romani 8, 35-39).

Privind către Sfântul Cuvios Mărturisitor Iraclie din Basarabia observăm viețuirea lui monahală sfântă, manifestată încă din copilărie. Râvna sa pentru citirea cărților sfinte nu era simplă curiozitate intelectuală, ci dorința de a cunoaște mai adânc tainele dumnezeiești pentru a le împărtăși celor pe care îi păstorea. Pelerinajele sale la Ierusalim și Sfântul Munte Athos au fost izvoare duhovnicești care i-au îmbogățit sufletul cu apa vie a rugăciunii minții, hrănindu-i inima cu bucuria sfințeniei. Aceste călătorii duhovnicești nu au rămas simple amintiri, ci s-au

transformat în bogăția interioară pe care o împărțea cu dărnicie tuturor celor ce veneau la el pentru sfaturi duhovnicești.

El a fost unul dintre cei mai mari misionari din Basarabia. Când conducea procesiunile cu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Hârbovăț, predica pe înțelesul oamenilor simpli, în limba română, rusă sau găgăuză, după nevoia fiecăruia, arătând astfel dragostea sa față de oamenii credincioși, care nu cunoștea granițe etnice sau sociale.

Iar Sfântul Preot Mucenic Alexandru din Basarabia ne oferă exemplul unei alte forme de slujire – aceea a păstoririi creștine trăite în mijlocul societății. Atenția sa sporită față de educația tinerilor dezvăluie o dimensiune profundă a personalității sale pastorale. Eforturile depuse pentru răspândirea învățăturii de credință în limba maternă nu erau motivate de considerente politice, ci de dragostea părintească față de cei aflați la vârsta formării intelectuale. El înțelegea că o credință nematurizată prin cunoaștere rămâne vulnerabilă în fața propagandei ateiste venite din spațiul sovietic. De aceea, el se străduia să ofere poporului său hrană duhovnicească, bazată pe cunoașterea temeinică a Sfintei Scripturi și a tradiției patristice în limba maternă a credincioșilor.

Calitățile sale organizatorice și administrative, recunoscute prin numeroasele responsabilități primite, nu l-au îndepărtat niciodată de esența chemării sale preoțești. Toate funcțiile încredințate le-a îndeplinit cu aceeași conștiinciozitate, făcând din fiecare activitate bisericească o formă de rugăciune lucrătoare. Participarea sa în Sfatul Țării nu a fost căutarea unei cariere politice, ci răspunsul la chemarea de a reprezenta aspirațiile legitime ale preoților și credincioșilor basarabeni către libertatea de a se ruga și a trăi în limba română, a părinților și strămoșilor.

Când întunericul prigoanei comuniste s-a abătut asupra pământului basarabean, cei doi sfinți au arătat credință statornică și curaj mărturisitor. Sfântul Iraclie, deși putea să se refugieze în siguranță peste Prut, el a ales să rămână în Basarabia alături de monahii și credincioșii care își puneau nădejdea în sfaturile sale. Asemenea lui, și Sfântul Alexandru a refuzat să se refugieze peste Prut, alegând să rămână în mijlocul credincioșilor săi. Cuvintele sale profetice „Nu voi lăsa turma mea să fie înghițită de lupii roșii!” nu erau o simplă declarație de principiu, ci exprimarea unei hotărâri ferme de a-și proteja credincioșii în fața comunismului ateu, cu propria lui viață. Această atitudine, manifestată la vârsta de optzeci de ani, când orice om ar fi căutat liniștea și siguranța, arată că în inima sa ardea focul iubirii de Dumnezeu, care l-a făcut să nu se cruțe pe sine în vreme de prigoană.

Comportamentul demn manifestat de cei doi sfinți din Basarabia în timpul detenției și al interogatoriilor arată tăria credinței lor. Sfântul Iraclie a suferit opt ani de închisoare, păstrând în inima sa pacea și iubirea de frați, în pofida tuturor nedreptăților la care a fost supus. Sfântul Alexandru, la vârsta sa înaintată, a înfruntat, cu mult curaj, torturile fizice și psihice, răspunzând cu înțelepciune la întrebările anchetatorilor săi, din cuvintele cărora se vădea absurditatea încercării lor de a nega existența lui Dumnezeu și credința în El ca lumină a vieții omului pe pământ.

Exemplul acestor doi luminători ai Basarabiei vorbește puternic și generațiilor de astăzi despre importanța păstrării identității noastre creștine și despre datoria pe care o avem de a rămâne statornici în credință și de a transmite și generațiilor care vin după noi moștenirea spirituală pe care am primit-o de la înaintașii noștri. Într-o lume care pare să fi uitat sensul iubirii smerite și al dăruirii de sine, ei ne amintesc că adevărata împlinire a omului se află în dreapta credință și viețuirea curată, în slujirea smerită a lui Dumnezeu și iubirea sinceră a aproapelui nostru. Statornicia lor în credință ne învață că pacea interioară nu depinde de împrejurările exterioare, ci de relația vie pe care o avem cu Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care a făgăduit că „cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi” (Ioan 11, 25).

Canonizarea Sfântului Cuvios Mărturisitor Iraclie din Basarabia și a Sfântului Preot Mucenic Alexandru din Basarabia, împreună cu alți 14 sfinți părinți duhovnici și mărturisitori ortodocși români din secolul al XX-lea, în contextul împlinirii anul acesta, 2025, a 100 de ani de la ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie și 100 de ani de la înființarea Mitropoliei Basarabiei, arată modul minunat în care a lucrat Dumnezeu în acest răstimp, poporul român drept-credincios primind prin acești părinți duhovnicești o moștenire spirituală profundă pe care suntem datori să o ducem mai departe către generațiile următoare, ca pe o icoană și o făclie de Înviere.

Astăzi, la momentul binecuvântat al proclamării locale a canonizării Sfântului Cuvios Mărturisitor Iraclie din Basarabia și a Sfântului Preot Mucenic Alexandru din Basarabia, dorim să exprimăm aprecierea și prețuirea noastră față de ierarhii, clericii și credincioșii din Mitropolia Basarabiei care, cu multă dragoste, îi cinstesc pe cei doi sfinți. Totodată, îi felicităm pe toți cei care participă la acest eveniment solemn din viața Bisericii Ortodoxe Române.

Ne rugăm Sfântului Cuvios Mărturisitor Iraclie din Basarabia și Sfântului Preot Mucenic Alexandru din Basarabia ca, împreună cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și cu Sfântul Cuvios Mărturisitor Sofian de la Antim, un alt fiu

duhovnicesc al Basarabiei, canonizat la Centenarul Patriarhiei Române, să mijlocească înaintea Domnului nostru Iisus Hristos să vă dăruiască pace și bucurie, sănătate și mântuire tuturor.

Cu prețuire și părintească binecuvântare,

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro